

om, når dette ikke ville være foreneligt med den pågældende virksomheds afsætningsordning iøvrigt. Man må derfor anbefale, at en sådan bestemmelse ikke optages i en permanent lov.

Trustkommissionen har endvidere fremsat forslag om, at en permanent lov bør indeholde en regel om, at *brancheforeninger* og andre organisationer af nærmere angivet type kun skal kunne træffe *konkurrenceregulerende vedtagelser* med bindende virkning for de medlemmer, som udtrykkeligt slutter sig til disse vedtagelser.

Atter her vil industrirådet pege på den retsstilling, som er opstået ved domstolenes praksis og dansk rets almindelige regler om minoritetsbeskyttelse, som overflødig gør en bestemmelse af denne art. Hertil kommer, at de bestående regler giver virksomheder, som føler sig udsat for tvang, mulighed for at rette henvendelse til priskontrolrådet. Der er således fuld tilstrækkelig garanti for, at urimeligheder ikke akcepteres. En regel som af trustkommissionen foreslået ville iøvrigt begunstige en udvikling, hvorefter foreningsmedlemmer, som ikke har tilsluttet sig en vedtagelse og derfor ikke er bundet af denne, alligevel får alle de fordele, som måtte være knyttet til medlemskab af den pågældende forening.

For erhvervslivet vil det være at foretrække, at det klart af loven fremgår, hvilke former for konkurrencebegrænsning, der er forbudt, og industrien kan derfor tiltræde kommissionens forslag om ophævelse af den gældende lovs § 8, stk. 1, samt § 10, stk. 1, således at strafansvaret fremtidig kun knyttes til overtrædelse af myndighedernes pålæg og forskrifter i medfør af loven.

Man kan endvidere erklære sig enig i, at *lovens hovedbestemmelser* bliver regler af lignende indhold som den nugældende lovs § 9, hvorefter det påhviler priskontrolrådet at skride ind i tilfælde, hvor konkurrencebegrænsninger medfører eller kan antages at medføre urimelige priser eller forretningsbetingelser eller andre samfundsmæssigt urimelige indskrænkninger i den frie erhvervsudøvelse.

Derimod finder man det ikke rimeligt at opretholde den i § 10, stk. 2, indeholdte bemyndigelse for priskontrolrådet til at offentliggøre priser og avancer, der ikke må overskrides. En bestemmelse om adgang til fastsættelse af maksimalpriser kan med rette optages i en lov gældende for krisetider, hvor man må forbeholde priskontrolrådet en vid adgang til indgriben for at hemme prisstigningstendenser, men bestemmelsen kan ikke akcepteres for en permanent lov, som forudses gældende for en periode med en stabil prisudvikling.

Forsåvidt angår maksimalavancer påpeger kom-

missionen iøvrigt selv, at regler, der sætter et bestemt maksimum for nettoavancen på længere sigt, er betænkelige, blandt andet fordi de kan have en uheldig indflydelse på tilskyndelsen til at nedbringe omkostninger.

Industrirådet vil meget henstille, at der ikke i loven optages en bemyndigelse for priskontrolrådet til at fastsætte maksimalavancer eller maksimalpriser.

Ved bedømmelsen af, hvorvidt en aftalepris er urimelig, må man — hvad man forstår kommissionen er enig i — tage hensyn til omkostninger i virksomheder, der arbejder med efter forholdene tidssvarende materiel og drives på normal teknisk og kommerciel hensigtsmæssig måde; men man ser med betænkelighed på trustkommissionens bemærkninger om omkostningernes beregning ved midlertidig omsætningsnedgang, som kommissionen ikke mener berettiger til prisforhøjelser, ligesom man ikke kan anerkende de meget generelle slutninger, kommissionen drager (pag. 88) af formuleringen af den nugældende lovs § 8, stk. 2.

Industrirådet er enig i, at loven bør indeholde en bestemmelse svarende til den nugældende § 8, stk. 4, hvorefter man ved afgørelsen af urimeligheden ved aftaler m. v. vil have at tage hensyn til, om de pågældende aftaler m. v. kan antages at nedbringe omkostningerne ved produktion og fordeling; men denne regel kan selvfølgelig ikke betyde, at andre aftaler ikke kan tillades.

Derimod vil man fraråde optagelse i den nye lov af bestemmelser svarende til den nugældende lovs § 6, stk. 4, og § 8, stk. 3. Som det er understreget i betænkningen, er bestemmelsen i § 6, stk. 4, hvorefter anmeldelsespligtige virksomheder og sammenslutninger skal foretage anmeldelse til priskontrolrådet angående påtænkte prisforhøjelser for sådanne varer eller ydelser, som er opført på en af rådet herom efter forhandling med vedkommende erhvervsorganisationer eller brancheforeninger offentliggjort fortegnelse, optaget i loven umiddelbart efter krigsudbruddet i 1939 med henblik på en imødegåelse af de prisstigningstendenser, som tiden indebar. I en permanent lov for normale tider vil en bestemmelse af denne art som påpeget i kommissionens betænkning medføre, at virksomheder vil nære ængstelse for at foretage prisnedsættelser af frygt for ikke at kunne opnå tilladelse til senere nødvendige prisforhøjelser. Bestemmelsen må derfor anses for uhensigtsmæssig, og man vil meget anbefale, at bestemmelsen ikke medtages i en permanent lov.

Iøvrigt vil man pege på, at en ændring af anmeldelsesbestemmelserne i overensstemmelse med